

О Боже, хоч би де я став чи сів, —
Не затихає пекла балаболка.
Мені бісище півдуші забейкав
Ще й половину мозку надіссав.

О Боже милий, Ти, — що — над усе,
Й мене — за карк — крізь зла яруги й балки,
Де біси виїли цей світ, як миші — булку,
Аби в мені самому — в світло зсув,

Розправ в мені заліплені надкрила,
Бож біси навіть тіль мою надкрали
І підступом — то з бубнами, то — нишком,

Аби моє нутро — на тухлу юшку.
Та я добіг Тебе, — без тям і — без задніх, —
Це, Боже, — Ти — чи осяйна безодня?